

Arguitur quartò. Nam si fides, & Theologia haberent eandem rationem formale obiecti, sequitur, quod etiam visio beatifica, & Theologia beatorum per quam cognoscunt res in propria specie, habeant idem obiectum formale. Sequela patet. Quia principia illius Theologiæ cognoscuntur visione beatifica sub lumine gloriæ, ergo eodem modo se habet sicut fides respectu nestræ Theologiæ. Falsitas verò consequentis ex eo patet, quòd sub lumine gloriæ non cadit formaliter nisi diuina essentia, & quæ in illa videntur; alia vero, quæ in propria specie cognoscuntur, non cadunt sub lumine gloriæ, sed sub alio lumine naturali, vel acquisito, vel infuso, non ergo potest esse eadem ratio formalis obiecti, ubi diuersa lumina requiruntur, sub quibus cognoscatur.

Respondetur, & sit prima conclusio. Ratio formalis specifica fidei non potest esse specifica Theologiæ. Hæc conclusio in omni opinione debet esse vera. Hoc enim significat ratio formalis specifica, per quod habitus specificatur, si ergo esset eadem ratio specifica utriusque habitus, non poterat alter ab altero specie differre. Sed prior opinio ait esse rationem formalem eandem utriusque habitus, non tamen esse eandem specificatiuum, quod nobis mirum videtur, cum sermo sit de ratione formali adæquati obiecti, quæ apud Metaphysicos semper est specifica habitus, uel potentiz, cuius est obiectum. Sed dicit contra opinio, quod quamuis sit eadem ratio formalis obiecti, sufficit differentia in modo procedendi ipsius habitus, secundum quod alter immediatè essentiz principijs sub eadem ratione formali, sub qua, siue per quam, alter habitus mediatè assentit. Sed contra hanc solutionem est fortius argumentum. Nam inde sequitur, quod omnes scientiæ naturales habeant eandem rationem formalem obiecti. Probat sequela. Quia quælibet scientia habet eandem rationem formalem obiecti, quam habet habitus primorum principiorum, sed habitus primorum principiorum omnium scientiarum habent eandem rationem formalem obiecti, cum sit vnicus habitus, quo assentimur omnibus principijs scientiarum, sed omnes scientiæ habent illam, ergo oēs scientiæ habent eandem rationem formalem. Ex quo rursus sequitur, quod oēs essent eiuſdè

subiecto

A speciei, quia non possunt differre per immediate, vel mediatè. Et confirmatur hoc argumentum. Nam si verum est, ut ait contraria opinio, hanc esse solam differentiam inter scientiam & habitum primorum principiorum, quod illa mediatè assentit conclusionibus per eandem rationem formalem, quæro, quodnam sit illud medium, per quod dicitur mediatè assentire conclusionibus? Si dicatur, quod est discursus syllogisticus, hoc per se loquendo non potest facere differentiam specificam, quia medium est commune omnibus scientijs, & cuius consideratio pertinet ad Logicum, ergo necesse est aliud medium designare, quod faciat differentiam specificam.

B
C
D
E
Secunda conclusio. Obiectum de quo sicue subiectum Theologiæ idem est & fidei, scilicet, Deus sub ratione Deitatis. Hanc probat D. Th. 1. par. vii. suprà; quia omnia, quæ tractantur in sacra doctrina, considerantur ut sunt Deus, vel ut habet ordinè ad Deum. Secundò probat, quia idem est subiectum principiorum, & totius scientiæ, eò quod quicquid continetur in scientia, continetur virtualiter in principijs. De cuius intelligentia vide illic Caietanum. Sed aduerte, quòd D. Thomas illic non loquitur de obiecto formali, aut de ratione formali obiecti, sed de subiecto, de quo habetur scientia, vel assensus ex habitu primorum principiorum.

Vnde sit tertia conclusio. Obiectum formale Theologiæ est virtualiter reuelatum. Explicatur conclusio, & probatur. Nā sicut in scientijs conclusiones cõtingunt virtualiter in principijs, & ex cõsequenti rō formalis assentiendi conclusionibus cõtingit virtualiter in rōne formali assentiendi principijs: ita in Theologia rō formalis essentiendi conclusio nibus virtualiter cõtingit in rōne formali fidei, & hanc dicimus esse virtuale relatione, sub qua cõclusiones Theologicæ demonstrantur. Itè probatur conclusio. Nam obiectum Theologiæ non est expressè reuelatum per lumen supernaturale, neque per lumen naturale, vel eius virtute sola acquisitum, aliàs Theologia esset Metaphysica, ergo obiectum Theologiæ erit virtualiter reuelatum in lumine supernaturali mediante lumine acquisito virtute illius. Et si quis obijciat. Sequitur quòd Theologia non sit una scientia, quia ad assensum conclusionum concurrunt duo lumina, scilicet, acquisitum & infusum: Rõdetur, nego sequelam